

slika

Srečanje vernih, ki so z Marijo sklenili Zavezo ljubezni

slika

1. Pogledjmo, s čem se dnevno ukvarjamo in kam gre naša energija:

Katera mati, kateri oče ne pozna tega: »Tako se bojim jutrišnje šolske naloge«.

In naš odgovor: »Saj bo šlo, saj si se dobro učil(a)«.

Ali pa otrokov stavek: »Na ta razgovor nočem iti sam(a)«.

»Oh, saj si vendar že tako velik, zadevo obvladaš in prav gotovo boš dobro opravil«.

Vedno gre pri tem za neko lastno, osebno omejitev, ki jo naši otroci podzavestno zaznavajo in na katero mi kot starši ali stari starši reagiramo z opogumljanjem, bodrenjem. Toda, ko otroke bodrimo, čutimo, da se naše zaupanje ne opira le na naše lastne sposobnosti in znanje. Posebno jasno to spoznamo, kadar vidimo, da naši apeli za zaupanje in pogum pri otrocih nimajo pravega učinka.

primer:

Spoznati moramo naše omejitve slika

Neka mati pripoveduje: Naš osemletni sin je pogosto imel težavo, da zvečer ni mogel zaspati. Ko smo v pogovorih skušali ugotoviti, kaj je temu vzrok, se je izkazalo, da čuti v sebi strah, da bi mi, starši, morda umrli. Ta ugotovitev me je globoko presunila. V začetku nisem vedela, kako naj reagiram in sem dejala sinu: »Ne boj se, to se gotovo ne bo zgodilo, saj nas vendar varuje ljubi Bog«.

To zagotovilo sem lahko dopolnila le še z nečem – z molitvijo. Sinove roke sem držala v svojih in z njim zelo dolgo molila. Glasno sem nagovarjala Boga, da je vendar naš oče, da nas ima rad, da on ve vse, kar se bo zgodilo v našem življenju. Vse, kar sem govorila Bogu, je bilo istočasno tudi moja prošnja. Počasi je pri naju obeh izginila napetost. Ko sem odhajala od sinove postelje, sem mu še rekla: »Če se bo spet pojavil strah, potem moli.« On je pokimal, se obrnil na stran in zaspal.

Ob tem, ko otroci rastejo, rastejo tudi skrbi v zvezi z njimi. Vedno močnejše čutimo bolečino naše lastne omejenosti, nepopolnosti, tako v odnosu do otrok, kakor tudi do zakonca in ne nazadnje tudi do nas samih.

Vedno znova moramo izrekati naš slika »DA« s tem, da s popolnim zaupanjem predajamo Bogu vse naše stiske, skrbi in strahove - **naša** predanost za **Njegovo** varstvo.

slika

2. Naša usmerjenost in naš cilj:

Kam potujemo? To posebej jasno začutimo prav v situacijah, ko zadenemo na meje.

slika Naš ustanovitelj pater Jožef Kentenich se je o tem izrazil takole:

slika »Naša pot vodi domov, k Očetu!«

Vsakdo, ki je že bil kdaj v Schönstattu ve, da je ta rek izpisan na preprogi, ki se nahaja na kraju, kjer se je končala Kentenichova življenjska pot. ***Naša pot vodi domov, k Očetu!***

To je stavek, ki nam pove, kako naj razumemo naše bivanje. Razumeti ga moramo, kot romarsko pot, ki nas vodi k Očetu v Nebesih. Od njega prihajamo in k njemu se vračamo, vedno domov; to je cilj vsakega posameznega dne in istočasno cilj vsega našega življenja. Za vsa naša vsakodnevna opravila, vse naše obveznosti, vsa naša srečanja v družini ali z drugimi, vse negotovosti, za ves naš trud in naše žrtve smo obdarjeni s temeljnim pozitivnim odnosom, s pozitivnim življenjskim občutkom, če jih vidimo v perspektivi tega cilja.

Naša pot vodi domov, k Očetu! To je torej cilj, ki nam zagotavlja tolažbo, upanje, zavetje in trdno oporo v vseh življenjskih okoliščinah.

3. Posamezne etape našega romanja:

slika Na tej romarski poti »domov« vzpostavi Stvarnik z nami **odnos**, ki ga je pater Kentenich na kratko označil takole:

slika »Z Marijo, **slika** po Kristusu **slika** v Svetem Duhu **slika** k Očetu«.

Ta romarska pot nam je pripravljena in ponujena v zavezi ljubezni z Božjo Materjo. Naš ustanovitelj pojasnjuje: »Zaveza ljubezni z Božjo Materjo, v taki obliki, kot je zgodovinsko nastala in kot deluje, pomeni za nas globoko obnovev, utrditev in zavarovanje krstne zaveze, to pomeni, povezanosti s Kristusom in s Troedinim Bogom...«

(Iz spisa: Lebensgeheimnis Schönstatts 2 – življenjska skrivnost Schönstatta 2)

Nam se torej ni treba izločevati iz današnje družbe, kar mnogi na različne načine počnejo. Naše življenjske situacije lahko obvladamo, ker smo vključeni v ta močan in pomemben odnos. In prav to nam nudi Schönstatt, naša schönstattska duhovnost na originalen način prav preko Zaveze ljubezni.

Marija nas torej sprejme kot sopotnike na poti k Presveti Trojici. To je jedro schönstattske duhovnosti, izraženo v kratkem vzkliku oziroma molitvi: »Zaupno se obrnimo na Sveto Troedinost, v kateri naj nas Sveti Duh predstavi Bogu Očetu« p. Jožef Kentenich

Naša **Schönstattska duhovnost** je res lahko močno vodilo za obvladovanje vsakodnevnih življenjskih situacij. Ustavimo se pri posameznih etapah te romarske poti.

slika

3.1. **slika** Z MARIJO, po Kristusu v Svetem Duhu k Očetu:

V zakladu schönstattske duhovnosti je ena najglobljih, najpomembnejših molitev, molitev matere devetletnega Jožefa Kentenicha ob njegovi izročitvi v sirotišnico v Oberhausnu. Takrat, pred več kot sto leti, se je samohranilka Katarina Kentenich čutila prisiljeno, predati otroka v to ustanovo, ker je bila zaposlena kot gospodinja pri nekem delodajalcu, ki ni dovolil, da bi oskrbovala tudi otroka. Lahko si predstavljamo njeno bolečino in njeno popolno nemoč. **slika** Mati je s svojim sinom vstopila v kapelo sirotišnice, obesila kipu Matere Božje okrog vratu najdragocenejše, kar je imela – zlato verižico s križcem in glasno izgovorila:

»Zdaj moraš ti skrbeti za mojega otroka«. **slika**

To preprosto dejanje povezanosti z Božjo Materjo je v Jožefu Kentenichu izzvalo globok proces, ki je v vseh 84 letih življenja vedno tesneje, intimneje utrjeval njegov odnos do Boga.

slika Sliko, na kateri je Irma Ulmar upodobila dečka, ki poklanja svoje srce Božji Materi je ob neki priložnosti pater Kentenich takole komentiral: »Mali deček na tej podobi je tisti devetletni fantek, ..., ki je takrat, pred mnogimi leti v svojem srcu sklenil z Božjo Materjo Zavezo ljubezni....« Povedal je še, da je bilo zanj to doživetje tako globoko, da ga ni mogel izraziti z besedami... in ... da je to Zavezo kot skrivnost nosil v sebi vse do 18. oktobra 1914. Od tedaj, od 18. oktobra 1914, pa je ta Zaveza ljubezni dostopna vsakomur, ki jo želi skleniti.

To intimno povezanost z Božjo Materjo je utrjeval in obnavljal vsak dan in iz tega je črpal moč za vse svoje delovanje.

slika V času zapora in v času koncentracijskega taborišča je pater Kentenich prispel do absolutne meje tega, kar je človeško gledano, mogoče prenesti. Toda, zgodilo se je nekaj nepredstavljivega. Pod bremenom se ni zgrudil in ni obupal, marveč je težke okoliščine sprejel iz Božje roke, kot sredstvo s pomočjo katerega so se on sam in njegovi sojetniki še globlje zasidrali v Zavezi ljubezni.

Razmere v taborišču Dachau so bile nevzdržne. Na primer: neprestana lakota. Obstajala je nevarnost, da bodo jetniki otopeli in postali primitivni. **slika** Pater Kentenich je vedel, da je zdaj bolj kot kdaj koli potrebno njihovo otroško zaupanje. Dne 2. julija 1942 je skupaj s svojimi sobraty, slovesno proglasil Božjo Mater za kraljico taborišča. In glej: jeseni 1942, pride do občutnih izboljšav, kot na primer do dovoljenja, da jetniki lahko prejemajo pakete od doma.

slika Tudi v težkih letih cerkvenega pregnanstva je zaupal v moč Zaveze ljubezni z Božjo Materjo. Dne 14. septembra 1965 je po telefonu dejal patru Menningenu: »Veš, Božjo Mater sem vedno prosil, naj se moj odpust iz pregnanstva zgodi na tak način, da bo za to vsa zasluga pripadla Njej, da bo le Ona za to proslavljena.«

slika Na sam sveti večer leta 1965, ga je dejansko prav Mati Božja pripeljala nazaj v Schönstatt. Leta 1939, ob srebrnem jubileju Schönstatta je naš ustanovitelj v tako imenovani 2. Ustanovni listini, takole zapisal: **slika** »Božja Mati je kratko malo dar, ki ga je Božja Modrost, Dobrota in Vsemogočnost dne 18. oktobra 1914, na poseben način poklonila naši družini in po njej ponovno vsemu svetu.« (18. oktober 1939, 2. Ustanovna listina, št. 5).

slika Vse to s ciljem: »Božja Mati hoče z in po Schönstattu zgraditi popolnoma nov svet«. In pri tem smo mi njeno orodje, njeni sodelavci. **»Nič brez Tebe, ničesar brez nas«.** **slika** Z Zavezo ljubezni, se torej trdno povežemo z Božjo Materjo in skupaj z Njo potujemo naprej po naši romarski poti. To jasno ponazarja tudi podoba naše Matere Trikrat Čudovite, Kraljice in Zmagovalke iz Schönstatta.

slika V zvezi s tem je pater Kentenich leta 1941, povedal sledeče: **slika** »... ali veste kaj je bilo od vsega začetka odločilni moment, da smo za našo simbolno podobo izbrali prav to Marijino upodobitev? To je ugotovitev, da na sliki prihaja močno do izraza prav prisrčen, intimen odnos med materjo in otrokom... Če sta mati in otrok tako tesno, intimno povezana, vemo, da so s tem tudi odprta vrata v ves nadnaravni svet, v ves trinitarični svet... Da, Ona je za nas popolno uresničenje, pravi nazorni poduk o vsem nadnaravnem.« (pater Kentenich, 23.2.1941)

Trenutki tišine za razmislek:

slika

Katera misel me je posebej nagovorila?

Kaj sem se novega naučil?

Kako naj to živim in uresničim v vsakdanjem življenju?

slika 3.2. Z Marijo, **slika** PO KRISTUSU v Svetem Duhu k Očetu:

slika Starozavezni prerok, polaga Jezusu to molitev k Očetu: **»5b Žrtve in daritve nisi hotel, a telo si mi pripravil. 6 Žgalne daritve in daritve za greh ti niso bile všeč. 7 Tedaj sem rekel: »Glej, prihajam; v zvitku knjige je pisano o meni, da izpolnim, o Bog, tvojo voljo.«** (Ps 40 in Heb 10, 5÷7)

Zaradi tega je Jezus izbral za vodilno misel, za temeljno poslanstvo svojega zemeljskega življenja to, kar izražajo besede iz Janezovega evangelija: »On, ki me je poslal, je z menoj.

slika Ni me pustil samega, kajti Jaz vedno delam to, kar je všeč Njemu. (*prim. Jn 8, 29*) Vemo, kakšna je bila v resnici Očetova volja: Učlovečenje, čudeži, pridige, potovanja, izbira apostolov, trpljenje, križ, smrt, vstajenje. Vse to za odrešenje sveta. **slika** Tudi v težkih zadnjih urah življenja je prišla mogočno do izraza intimna notranja povezanost in edinost duha Matere in Sina. Ta edinost duha se kaže: v vztrajanju Marije pod križem, v Njenem sodoživljanju Jezusovega trpljenja, v poslednjih Odrešenikovih besedah pred smrtjo: »Glej, tvoja Mati«.

Marija je stala pod križem kot so-Odrešiteljica in prestrezala tok krvi iz Odrešenikove s sulico prebodene strani. Njegova kri je tok ljubezni, ki se je razlival za nas in nam jo je daroval do zadnje kaplje.

slika Pri vsaki sveti maši se spet in spet ponavlja to isto darovanje: »Pijte iz njega vsi; to je namreč moja kri zaveze, ki se preliva za mnoge v odpuščanje grehov.« (*Mt 26,28*)

slika Jezusova daritev na križu je **Zaklad milosti**, ki nas spet spravi z Bogom, ki nas spet poveže z Očetom.

slika Marija zbira **Zaklad milosti** tudi danes. Marija skrbi, da se iz **Zaklada milosti** bogato razlivajo njeni tokovi. Ona, ki je delivka vseh milosti, skrbi za to, da nas le te dosežejo. Vendar to niso samo milosti iz Kristusovega odrešenjskega darovanja. Marija želi ob tem tudi našega sodelovanja. V ta **Zaklad milosti** mi dodajamo naše kapljice, naše prispevke. Mi dolivamo naše kapljice, ko ustvarjamo majhna dejanja samo vzgoje, ko premagujemo našo neaktivnost, ko se trudimo za dobro vzdušje v naši okolici, ko vršimo drobna dejanja dobrote, ko se trudimo premagovati slabe navade in si privzgjajati dobre, ko gojimo vztrajnost, poštenost, zanesljivost...

slika Vse to pa se dogaja v svetišču kjer nas na to opominja vrč, v katerega simbolno vlagamo naše prispevke.

Ustanovna listina z dne 18. oktobra 1914, navaja 5 navodil ali nalog, katere naj bi si prizadevali izpolnjevati, da bi polnili vrč. Pater Kentenich to predstavlja kot Marijino naročilo:

slika **Ne bojte se, da Jaz ne bi izpolnjevala vaših prošenj, želja, ...**

slika **Pokažite mi samo, da me resnično ljubite, da jemljete zares svoje dobre namene in sklepe.**

To pomeni: Imaš moje zagotovilo, da ti stojim ob strani, da velja moja obljuba, da te bom podpirala v vsaki situaciji! Jaz pa računam nate. Nadvse želim, da ti dam na voljo svoje srce. Da ne delaš le velikih obljub marveč začneš resnično, avtentično ljubiti.

slika **Z zvestim in temeljitim izpolnjevanjem svojih dolžnosti in z redno in iskreno molitvijo si pridobite obilico zaslug in jih dajte meni na razpolago.**

To pomeni: Ne pričakujem od tebe vrhunskih dejanj – morda vendarle, ampak drugače, kot si misliš ti: Trudi se kolikor moreš! Pri vsem, kar delaš, tudi v najmanjših stvareh, bodi zvest, natančen in zanesljiv. To je tisto veliko. In skrivnost pri tem je: Nikoli nisi sam. Kdor moli namreč more doseči vse.

slika **Prinašajte mi mnogo prispevkov v kapital milosti.**

To pomeni: Tvoje zahvale, veselja, uspehi in neuspehi, tvoje skrbi. Prav vse ima zame pomembno vrednost! Ne pozabi na to v tempu vsakdana. Za Schönstattsko družino in s tem za ves svet so v tem duhu pomembne tudi najmanjše malenkosti.

slika In ne mislite, da je v današnjih resnih časih nekaj izrednega, če si postavite najvišja merila.

To pomeni: Ne zadovolji se s povprečnostjo. Bog ima namreč s teboj velike načrte. Ostani na tej poti, četudi ne poteka vedno vse gladko in popolno. Vendar ne zato, ker bi moral, marveč, ker tako hočeš. Saj si popolnoma svoboden.

slika Takega samo posvečevanja si želim za vas !

To pomeni: »Bodi to, kar si in to v najboljši možni obliki.« Bodi svetnica, svetnik za to stoletje. Seveda smeš delati napake, ampak ne zadržuj se v njih, ne dovoli, da ti vzamejo pogum. Zaupaj, da te Bog, tvoj Oče, brezpogojno ljubi.

slika Schönstattsko svetišče je kraj, kjer se srečujeta Božje delovanje in človekovo sodelovanje. Zaveza ljubezni je torej šola, ki ima za cilj: Vzgojiti svobodne, samostojne osebnosti ali, kot je to večkrat opisal pater Kentenich: »Človeka, prenovljenega v Kristusu«.

slika Svetišče nastane, kjer človek ljubi, daruje. Svetišče nastane, kjer se človek žrtvuje. **slika**

Trenutki tišine za razmislek:

slika

Katera misel me je posebej nagovorila?

Kaj sem se novega naučil?

Kako naj to živim in uresničim v vsakdanjem življenju?

slika **3.3. Z Marijo, po Kristusu** **slika** **V SVETEM DUHU k Očetu:**

slika V Lavretanskih litanijah poznamo vzклик: »Posoda (kelih) vse svetosti«.

slika Marija nas vodi v območje nadnaravnega in nas vnema za Svetega Duha, ki njo popolnoma napolnjuje. »Sveti Duh pa je tista močna povezujoča sila, ki nas vse tesno povezuje s Kristusom ter med seboj«. *pater Kentenich, 24.5.1931*

slika Potrebujemo Svetega Duha, da nas povezuje, razsvetljuje, motivira, posvečuje in z ljubeznijo napolnjuje.

slika Človek je bitje odnosa, živi lahko le v odnosu z drugimi. Za zdrav razvoj in skladno duševno zorenje človeka je bistveno, da se nauči ljubiti. Da se nauči ljubiti z dvojnega vidika: Ljubezen sprejemati in ljubezen podarjati. Toda, iz lastnih izkušenj vemo vsi, kakšno je pogosto stanje v našem ubogem srcu.

slika Papež Frančišek je v enem svojih govorov opozoril, da je v nas skrito prisotno breme izvirnega greha, ki nas sili k nevoščljivosti, ljubosumnosti, pohlepu in gospodovalnosti. Vse to pa neti v nas boj in vojskovanje. Vsak dan znova torej prihaja v našem srcu do vojne napovedi. Zato smo tudi vsak dan poklicani, da se proti vojskovanju borimo s tem, da se trudimo za mir, najprej za mir v naših srcih. Papež je tudi povedal, kako naj to dosežemo: »Največja, najlepša zmaga je namreč zmaga nad samim seboj.« *papež Frančišek 17.2.2017*

Naše srce je kraj, kjer se med seboj neprestano borita dobro in zlo. Pater Kentenich je takole opisal notranje dogajanje v človeku: **slika** »Poglejte, kako današnji svet žeja po ljubezni. Če z vso iskrenostjo prisluhnete temu, kar zaznavate v svojem srcu, boste spoznali, kako globoko je v nas hrepenenje po vsaj malo ljubezni... Vsi, ki poznajo današnje vseprisotno hitenje, ki torej dan na dan sobivajo v današnjih življenjskih okoljih ... najbolje vedo, kako malo

je danes na svetu resnične ljubezni in, kako prav zato današnje človeštvo neprestano pošilja v višavo glasen klic po ljubezni.«

Da, moramo se učiti ljubiti. V našem srcu naj raste nesebična ljubezen. Za tako ljubezen se moramo zavestno vzgajati, prav tako ljubezen si moramo tudi izmoliti in jo sprejeti kot dar.

Na to nas opozarja pater Kentenich v besedah: **slika** Kot simbolno znamenje Svetega Duha je Božja Mati **slika** pomenljivejši simbol, od znamenja goloba, ker je **Sveti Duh** pač v svojem bistvu **ena sama predanost, ljubezen sama. Božja Mati pa je posebljena ljubezen...**

Kjerkoli govorimo o Božji Materi, je prav, da jo vselej na nek način razumemo tudi kot simbol Svetega Duha... Zaupna predanost Božji Materi je tako istočasno izročitev Svetemu Duhu...

Pater Kentenich v predavanju Schönstattskim patrom 1.3.1966

Sveti Duh je ljubezen v eni osebi. Z njim je bila Božja Mati popolnoma napolnjena. V Zavezi ljubezni se z Marijo učimo razumeti življenje kot ljubezensko zgodbo. Naše življenje naj oplaja odnos - človeka z Bogom in odnos človeka s človekom. Naj bo to odnos, katerega lastnost je, da raste. **slika**

Našo zavezo ljubezni obnavljamo vsak dan z znano, starodavno molitvijo:

»O Gospa moja, o Mati moja...«

To molitev je že leta 1666 oblikoval jezuitski pater Niccolo Zucchi. Z njo posvečamo Mariji svoje oči, ušesa, usta, predvsem pa svoje srce.

Srce, najintimnejše središče naše osebnosti in središče naše ljubezni.

slika »Zaveza ljubezni z Božjo Materjo je kakor medsebojna izmenjava src. S to Zavezo zamenja Božja Mati svoje srce z našim. Kaj naj to pomeni? Ona s tem poskrbi, da se naše srce oblikuje po njenem.

slika Dam ji torej moje srce. Kako pa izgleda to moje srce? Priznajmo si, da je vase zaverovano, samoljubno in pogosto hladno! Sami se vprašajmo, kako preračunljivo je često naše srce, kako lahko ravnamo z njim. Božja Mati zdaj poskrbi, da postaja moje srce vedno bolj podobno njenemu.« *pater Kentenich v nagovoru kölnskim in würzburškim dekletom, 26.8.1966*

slika Imej široko **srce**. Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Privošči si tu in tam nekaj dobrega. Prizadevaj si za pozitiven odnos, pozitivno mišljenje, kot Marija: do ljudi, do stvari, do dogodkov.

Da, odnos, ki vlada v srcu, vpliva tudi na vse druge čute. **slika** Glej s svojimi **očmi** tako, da bodo videle predvsem tisto, kar je dobro, uspelo. Opogumljaj druge s svojim pogledom. Bodi pozoren na vse lepo okrog tebe.

slika Poslušaj druge tako, da bodo čutili, da jih upoštevaš. Tvoja **ušesa** naj bodo pozorna na stiske bližnjih. Poslušaj pozorno, da boš zanesljivo spoznal, kaj ti Bog sporoča.

slika Govori le o dobrem, o stvareh, ki so uspele. Nikdar ne govori slabo o drugih. Bodi radodaren s komplimenti. Oznanjuj božjo besedo. Kakor Marija v svoji hvalnici Magnifikat pri Elizabeti.

slika »Naša kapelica je stolnica ljubezni za naš današnji čas. Ob njenih stenah naj se lomi trpljenje današnjega človeštva. V njeni notranjščini prebiva Božja in duhovna ljubezen na edinstven način. V njeni blagodejni tihoti se pomiri tudi najbolj trpinčeno srce, saj se znajde pri Očetu in Materi.« *pater Kentenich v nagovoru, 14.4.1934*

Sveti Duh, ki si ljubezen med Očetom in Sinom
in čigar čudovito orodje je vsak čas Marija.
Naše duše so odprte za Tvoje milostno delovanje.
Goreče Te prosim:
Oblikuj v meni podobo Božje Matere. *Schönstattska pesem*

Trenutki tišine za razmislek:

slika

Katera misel me je posebej nagovorila?

Kaj sem se novega naučil?

Kako naj to živim in uresničim v vsakdanjem življenju?

slika 3.4. Z Marijo, po Kristusu v Svetem Duhu **slika** K OČETU:

slika Vse izhaja iz Očeta Ljubezni. Oče Ljubezni je cilj vsega. Večni Oče je začetek, stvarnik, ohranjevalec, usmerjevalec sveta. »V njem živimo, se gibljemo in smo«. *Apd 17,28*

slika Tudi za Schönstatt velja: Bog stoji na začetku. Bog je usmerjal celotno zgodovino gibanja. Od tu je Božja Mati vršila svoje poslanstvo, delila milosti.

»Ona, Božja Mati nas je vodila k Očetu«. *pater Kentenich v nagovoru, 19.3.1952*

slika V znamenje hvaležnosti za to, smo ob jubileju leta 2014, v Prasvetišču postavili na častno mesto simbolno znamenje skrbnega in vsevidnega očesa Boga Očeta.

Simbol očetovstva v Prasvetišču je dar ustanovitelja svoji družini, pred njegovo vrnitvijo k Očetu. To znamenje nam govori o ljubezni Večnega Očeta, ki nam je v našem ustanovitelju poklonil verodostojen odsev svoje ljubezni in nam jo s tem skušal ponazoriti. **slika**

Ko torej sklepamo Zavezo Ljubezni, se s tem vključujemo v tisto prvo sklenitev Zaveze Ljubezni, ki jo je opravil pater Kentenich z mladimi dne 18. oktobra 1914. Na ta način smo povezani tudi z njim, saj je on tako rekoč iniciator, »ustanovitelj« te Zaveze.

slika Kot oče in ustanovitelj je zato pater Kentenich v Zavezi Ljubezni poleg Božje Matere in Schönstattskega svetišča tretji oporni steber.

slika Naša naloga kot Kristjanov je, živeti v našem vsakdanu v povezanosti z Bogom, čimbolj v skladu z njegovo voljo. Sveti Gregor iz Nysse je to opisal takole: »Najti Boga pomeni, neprestano ga iskati«. Kje pa ga moremo iskati in najti?

- slika**
1. V Svetem pismu,
 2. V stvarstvu,
 3. V človeku,
 4. V lastni duši,
 5. V dogodkih vsakdana,

Boga iskati in najti. Tudi v tem je Marija naš vzor.

slika Ko je k Njej prišel angel in ji prinesel Božje sporočilo, da pričakuje otroka, je Marija o tem razmišljala, prosila za pojasnilo in spoštljivo odgovorila z DA.

V Zavezi ljubezni nas Marija popelje v Njeno šolo življenja. Učimo se, male in velike vsakdanje dogodke in zadeve razumeti v povezanosti z Bogom. Pri Schönstattu smo za to razvili lastno metodo, ki ji pravimo: **slika** ISKANJE SLEDI: **slika**

1. Spominjati se: **slika**

S čem sem se v preteklih dneh vedno znova ubadal? Kaj me je posebej napolnjevalo, vznemirjalo? V duhu skušam v miru še enkrat podoživeti vse te zadeve.

2. Pripovedovati: **slika**

O čem doživetem bi želel pripovedovati drugim? Govoril bom le o stvareh, ki so mi pomembne. Pozorno poslušam, kar pripovedujejo drugi.

3. Odkrivati: **slika**

Na kaj sem ob teh spominih postal prav posebej pozoren? Kje v dogodkih, ki so se zgodili, slutim sledi Božjega delovanja, njegovo bližino, njegovo ljubezen, njegovo lepoto, njegovo vodstvo, njegove želje, njegova pričakovanja, njegovo nedoumljivost, ...?

O vsem tem se lahko pogovorim z drugimi.

4. Odgovarjati: **slika**

Pri katerih točkah čutim, da bi želel nekaj napraviti: razmišljati, spraševati, tožiti, prositi, darovati sebe ali nekaj spremeniti? V miru razmislim sam pri sebi, kaj bi hotel napraviti.

Lahko se tudi kot skupnost odločimo, česa se bomo lotili.

slika Razmišljali smo torej o tem, kako ob Zavezi ljubezni potujemo v našem vsakdanu po naši

romarski poti: **Z Marijo, po Kristusu, v Svetem Duhu k Očetu.**

Vse, o čemer smo danes razmišljali in kar smo slišali, zato združimo v molitvi našega očeta in ustanovitelja: **slika**

Veselo zdaj Očetu vse časti!

Po Kristusu in Mariji ves proslavljen,

v Svetem Duhu veličastno slavljen,

naj vse vesolje, vso večnost Te slavi.

Amen!

Trenutki tišine za razmislek:

slika

Katera misel me je posebej nagovorila?

Kaj sem se novega naučil?

Kako naj to živim in uresničim v vsakdanjem življenju? **slika**

4. Delovna naloga: **slika**

O tem izmenjamo misli v malih skupinah.

Vsaka mala skupina napiše na liste tri stavke ali gesla, ki se ji zdijo pomembna.

Vsak stavek oziroma vsako geslo napišemo na poseben list.

Katera misel me je posebej nagovorila?

Kaj sem se novega naučil?

Kako naj to živim in uresničim v vsakdanjem življenju?